

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoPr/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8511205915
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8511205915.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobkyne M. T. I., nar. XX.X.XXXX, O. XXX, okres A. E., právne zastúpenej JUDr. Rastislavom Stašákom, advokátom so sídlom Stará Ľubovňa, 17. novembra 14 proti žalovanému Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Starej Ľubovni, IČO: 17335451, Obrancov mieru 1, Stará Ľubovňa, právne zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, vo veci súvisiacej s porušením zásady rovnakého zaobchádzania, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4Cpr/1/2011-228 z 12.4.2017 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nepriznal žalovanému náhradu trov konania.
2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 251, § 262 ods. 1, 2 a § 257 CSP. Rozhodnutie do 30.06.2012 vo vzťahu k trovám konania odôvodnil ustanoveniami § 142 ods. 1 O.s.p. Poukázal na to, že žalovaný, napriek jeho vedomosti o tom, že podaná výpoveď bola nulitným právnym aktom a nebude mať voči žalobkyne žiadne relevantné právne účinky, zavinil skutočnosť, ktorou vzbudil predpoklad žalobkyne domáhať sa neplatnosti výpovede prostredníctvom súdu. Služobným úradom žalobkyne bol Úrad verejného zdravotníctva SR. Tento úrad ani nepostupoval v súlade so zákonom pokiaľ ide o ďalšie služobné zaradenie žalobkyne, podmienky ukončenia samotného štátnozamestnaneckého miesta, tým postupom vlastne zavinil vznik trov konania. Ako vyplýva z listinných dôkazov preložených žalovaným, ako vedúca osobného úradu pôsobila vo funkcii v čase tohto konania B. B. U., ktorá je osobou s právnickým vzdelaním a z titulu vedúcej osobného úradu má byť znalá problematikou štátnozamestnaneckých vzťahov a riadne vedieť zastupovať žalovaného, napriek tomu žalovaný si zvolil advokáta na zastupovanie v predmetnej právnej veci. Preto sa domnieva, že boli splnené podmienky pre použitie ust. § 257 CSP, teda dôvodov hodných osobitného zreteľa.
3. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Tento uviedol, že skutkové zistenia súdu prvej inštancie, ktorými v tomto prípade sú opakované závery súdu o tom, že žalovaný už pred podaním výpovede žalobkyne vedel, že táto je nulitným právnym aktom, nemajú žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalovaný naopak sa opakovane obracal so žiadosťou o usmernenie vo veci ďalšieho postupu po odvolaní žalobkyne z funkcie regionálnej hygieničky a vedúceho služobného úradu na Úrad verejného zdravotníctva SR a opakovane mu bola podaná odpoveď prostredníctvom JUDr. A., právničky tohto úradu, že je to žalovaný, kto z dôvodu svojho postavenia služobného úradu je oprávnený a povinný konať vo veci štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne. Žalovaný mal mať napriek usmerneniu nadriadeného orgánu v čase dania výpovede žalobkyne vedomosť o tomto postupe, nie je možné akceptovať. Žalovaný sa práve z dôvodu právnej neistoty na orgán, v kompetencii ktorého je riadenie, kontrola ako ordinácia, obrátil s opodstatnenou dôverou, že mu bude poskytnuté usmernenie,

ktoré zodpovedá veci vo vzťahu k právnym, predpisom upravujúcim tieto postupy. Je pochopiteľné, že v situácii, kedy žalovaný čelil žalobe žalobkyne, ktorá sa domáhala určenia neplatnosti výpovede, obrátil sa v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy SR so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci na advokátku. Žalovaný nadobudol presvedčenie, že nie je služobným úradom žalobkyne až po tom, čo mu bola poskytnutá právna pomoc zo strany advokátky. Žalovaný napriek tomu, že vyvinul všetko úsilie ešte pred podaním výpovede žalobkyne, postupoval v súlade s usmernením svojho nadriadeného. Naopak žalobkyňa ako regionálna hygienička a vedúca služobného úradu mala mať vedomosť o tom, koho je potrebné označiť ako žalovaného. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne a základom pre takéto rozhodnutie bolo posúdenie hmotnoprávnej otázky, spočívajúcej v tom, ktorý služobný úrad v štruktúre orgánov verejného zdravotníctva je služobným úradom žalobkyne. Žalovaný týmto služobným úradom nebol, žaloba bola zamietnutá a tento nulitný právny akt nevyvolal žiadne právne účinky. Pri najmenšom od 17.7.2014 rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 7Cpr/3/2011 žalobkyňa mala mať vedomosť o tom, že žalovaný nie je služobným úradom. Napriek tomu trvala na podanej žalobe. Keďže išlo o zložitú právnu otázku, boli nariadené viaceré pojednávania a žalovaný bol úspešný v tomto konaní.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v tomto prípade nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dôsledným spôsobom zistil skutočnosti rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci, vec správne právne posúdil a na týchto skutočnostiach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

5. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobkyňa sa domáhala v tomto konaní toho, že výpoveď žalovaného daného žalobkyni dňa 8.7.2001 prípisom č. OU2011000633/188 je neplatná a zároveň sa domáhala určenia, že štátnozamestnanecký pomer žalobkyne u žalovaného trvá. V konaní bolo ustálené, že výpoveď daná žalobkyni je nulitným právnym aktom, čo bolo potvrdené aj rozhodnutím odvolacieho súdu v konaní 7Cpr/3/2011, keďže išlo o totožných účastníkov konania. Nulitným právnym aktom bola tá skutočnosť, že služobným úradom žalobkyne bol Úrad verejného zdravotníctva SR a vypracovaná výpoveď Regionálnym úradom verejného zdravotníctva so sídlom v Starej Ľubovni bol tým pádom nulitným právnym aktom.

6. Podľa ust. § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

7. Ustanovenie vyššie citovaného § 257 CSP prebralo doterajšiu úpravu ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ktorým účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania zavedením moderačného práva súdu cez dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Odvolací súd v celom rozsahu predovšetkým poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, ktorý majú vedomosť a znalosť o celom obsahu spisu, ktorý rozhodoval v merite veci, správne dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Odvolacie žalované sa sústredilo predovšetkým na to, že je zrejmé, kto bol neúspešný v tomto konaní a naopak kto úspech v konaní mal. Následne uvádzal vo svojom odôvodnení rozhodnutia skutočnosť o tom, že žalovaný nemal vedomosť o nedostatku kompetencií pri podaní výpovede žalobkyne, konal tak po usmernení nadriadeného služobného úradu a v konečnom dôsledku poukazujúc na článok 47 ods. 2 Ústavy SR, že bolo právom žalovaného dať sa právne zastúpiť advokátom.

9. Pokiaľ ide o odvolacie námietky, prvý argument týkajúci sa otázky úspechu v konaní je zrejmé, že žaloba bola zamietnutá a rovnako odvolací súd nespochybňuje možnosť každého účastníka konania dať sa zastúpiť advokátom. Nesúhlasí sa s dôvodmi uvedenými v odvolaní, pokiaľ išlo o okolnosti za akých žalovaný vypracoval výpoveď pre žalobkyňu v snahe preniesť túto nejasnosť, resp. nevedomosť tak žalovaného, ako aj jeho nadriadeného služobného úradu ako postupovať vo veciach výpovede proti žalobkyni. Odvolací súd nesúhlasí s argumentáciou žalovaného, že táto okolnosť má byť zohľadnená formálne podľa princípu úspechu a neúspechu v konaní a nemožnosti prihliadať na ďalšie okolnosti veci. Práve naopak žalobkyňa, ktorá obdĺžala výpoveď a vychádzala z ustanovení zákona, že takúto je potrebné napadnúť v prípade, že zamestnanec nesúhlasí s výpoveďou v lehote dvoch mesiacov na príslušný súd, postupovala v súlade so zákonom. Je zrejmé, z akých dôvodov bola žaloba zamietnutá a okolnosť nulitného právneho aktu nemožno pripisovať na žalobkyňu a jej postup. Je zrejmé, že v hierarchii orgánov štátnej správy kompetencie vo vzťahu k otázkam štátnozamestnaneckého pomeru a s týmto súvisiacimi postupmi musia byť riadne vymedzené, existuje na to zákon, ktorý je potrebné brať do úvahy. Takýmto postupom žalovaný vyvolal spor na všeobecnom súde a preto aj odvolací súd sa domnieva a stotožňuje sa so závermi súdu prvej inštancie, že tento spor bol vyvolaný postupom žalovaného a je preto možné zohľadniť tieto dôvody hodné osobitného zreteľa práve prostredníctvom rozhodnutia o náhrade trov konania. Pokiaľ si aj účastník konania zvolí právneho zástupcu v konaní,

automaticky to neznamena, že mu bude aj priznaná náhrada trov konania, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia a takýto účastník bude znášať náklady spojené s právnym zastúpením v konaní pred súdom na vlastné náklady. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

10. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že v odvolacom konaní síce mala úspech žalobkyňa, žiadne trov odvolacieho konania však nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).